

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.39.339/2021/3.
A tanács tagjai: dr. Fekete Ildikó a tanács elnöke
dr. Remes Gábor előadó bíró
dr. Szomszéd Éva bíró
A felperes: felperes1
cím1
Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Központi Irányítása
cím2
Az alperes képviselője: dr. Csillag Bernadett kamarai jogtanácsos
A per tárgya: önkormányzati hatósági végrehajtási ügyben hozott
2507161579 számú végzés, mint közigazgatási
cselekmény jogszerűségének vizsgálata
A fellebbezett határozat: a Fővárosi Törvényszék 106.K.707.133/2020/7. számú végzése
A fellebbezést benyújtó fél: a felperes (10. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 106.K.707.133/2020/7. számú végzését helybenhagyja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2020. július 17-én kelt, keresettel támadott végzésével helybenhagyta az elsőfokú hatóság azon végzését, amely a felperes által előterjesztett végrehajtási kifogás alapján a végrehajtási jog bejegyzése iránti megkeresésről szóló intézkedés helybenhagyásáról rendelkezett.

[2] A végzés jogorvoslati tájékoztatása szerint annak bírósági felülvizsgálata kérhető a közlésétől számított harminc napon belül.

[3] Az alperes a végzését a felperessel postai úton közölte, azt első alkalommal 2020. augusztus 4-én, második alkalommal 2020. augusztus 11-én kísérelték meg kézbesíteni. A tértivevény „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza.

A keresetlevél és a védírat

[4] A felperes a 2020. szeptember 18. napján postára adott, az alpereshez 2020. szeptember 23-án érkezett keresetlevelében kérte az alperesi végzés jogszerűségének vizsgálatát.

[5] Az alperes védíratában a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság végzése

[6] Az elsőfokú bíróság a 2020. november 18-án kelt, fellebbezett végzésével a keresetlevelet visszautasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján.

[7] Határozatának indokolásában felhívta az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Air.) 79. § (2) bekezdés b) pontját, és rögzítette, hogy az alapján az alperes végzését a postai kézbesítés második megkísérlését követő ötödik munkanapon, azaz 2020. augusztus 18-án a felperes részére kézbesítettnek kellett tekinteni. Idézte a Kp. 39. § (1) bekezdését, rámutatva, hogy a harmincnapos keresetindítási határidő a felperes esetében 2020. szeptember 17-én telt le. Megállapította, hogy a felperes 2020. szeptember 18-án postára adott keresetlevele elkésett, a felperes igazolási kérelmet egyidejűleg nem terjesztett elő.

A fellebbezés és az észrevétel

[8] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását és keresete érdemi tárgyalását kérte.

[9] Kifejtette, hogy a postai kézbesítés szabályai szerint a tudomásszerzés időpontja nem lehet olyan vélelmezett időpont, amikor biztosan tudható, hogy nem ismerhette az alperes végzését. Előadta, hogy igazolási kérelem előterjesztése fel sem merült, hiszen abban a tudatban volt, hogy a keresetlevelét határidőben nyújtotta be, amit az is alátámasztott, hogy az elsőfokú bíróság által hivatkozott Air. ettől való eltérése fel sem merülhetett.

[10] Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte.

[11] Az Air. 79. § (2) bekezdés b) pontját és a Kp. 39. § (1) bekezdését idézve hangsúlyozta, hogy a perbeli esetben a keresetlevél elkésett. Rámutatott: azt a tényt, hogy egy hivatalos, jelen esetben adóhatósági irat mely időpontban minősül kézbesítettnek, nem a postai szolgáltatóra irányadó jogszabály, hanem az Air. szabályozza.

A Kúria döntése és jogi indokai

[12] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[13] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül.

[14] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megalapozottan megállapított tényállásra és a végzésében részletesen, pontosan idézett, irányadó jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel helytálló döntést hozott a keresetlevél visszautasításáról, azzal a Kúria is egyetértett. A fellebbezésben írtakra tekintettel a következőket hangsúlyozza.

[15] A per alapját egy, az adóhatóság által fogatosított végrehajtási eljárás képezi, ennek során hozta az alperes a keresettel támadott végzését. Az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (Avt.) 2. §-a akként rendelkezik, hogy e törvény eltérő rendelkezése hiányában az adóhatóság által fogatosított végrehajtási eljárásban az adóigazgatási rendtartásról szóló törvény (Air.) és az adózás rendjéről szóló törvény (Art.) szabályait kell alkalmazni.

[16] Az Air. – elsőfokú bíróság által is idézett, irányadó – 79. § (2) bekezdés b) pontja szerint az adózó vagy képviselője adóhatósághoz bejelentett címére, valamint Magyarországon lakóhellyel nem rendelkező külföldi személy magyarországi kézbesítési meghatalmazottja címére feladott adóhatósági iratot a postai kézbesítés második megkísérlését követő ötödik munkanapon kell kézbesítettnek tekinteni, ha az adóhatósági iratot a posta a rá vonatkozó szabályoknak megfelelően „nem kereste” jelzéssel küldte vissza az adóhatóságnak.

[17] E törvényi rendelkezésnek, valamint az alperes által – felhívásra – rendelkezésre bocsátott, egyéb1 azonosítószámú kézbesítési igazolás adatainak megfelelően rögzítette az elsőfokú bíróság a végzésében, hogy az alperes keresettel támadott végzését a postai kézbesítés második megkísérlését (2020. augusztus 11.) követő ötödik munkanapon, azaz 2020. augusztus 18-án a felperes részére kézbesítettnek kellett tekinteni, miután az adóhatósági iratot a posta a rá vonatkozó szabályoknak megfelelően „nem kereste” jelzéssel küldte vissza az adóhatóságnak.

[18] A Kúria kiemeli, hogy az Air. önálló, elkülönült eljárási rendben szabályozza a kézbesítési kifogás intézményét. A felperes nem hivatkozott arra, hogy az Air. 81.§-ában foglaltaknak megfelelő kifogást terjesztett volna elő a kézbesítés esetleges szabálytalansága

miatt, márpedig ilyen kifogás hiányában annak megalapozottságáról a kézbesítés tárgyát képező iratot kiadmányozó adóhatóság sem foglalhatott állást. A kézbesítési fikció megdöntésének hiányában pedig az alperesi végzést tartalmazó küldeményt a bíróságnak a kézbesítési igazolásban foglaltak szerint kézbesítettnek kellett tekintenie.

[19] Miután e kézbesítési időponttól számítva a felperes a keresetlevelét – a vonatkozó törvényi előírás (a Kp. 39. § (1) bek.) és erről az alperes által a végzésében adott tájékoztatás ellenére – a keresetindítási határidőn túl nyújtotta be, mulasztása utólagos kimentésére pedig igazolási kérelmet nem terjesztett elő, az elsőfokú bíróság a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja szerinti jogkövetkezményt helyesen alkalmazta.

[20] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A döntés elvi tartalma

[21] *Ha a felperes a keresetindítási határidőt elmulasztja, és igazolási kérelmet sem terjeszt elő, a keresetlevelet vissza kell utasítani.*

Záró rész

[22] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] Az alperes a másodfokú eljárásban költséget nem igényelt, ezért e körben a Kúriának a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 81. és 82. §-aira figyelemmel döntenie nem kellett.

[24] A másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyi illetékmentes.

[25] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2021. február 15.

dr. Fekete Ildikó s.k.
a tanács elnöke

dr. Remes Gábor s.k.
előadó bíró

dr. Szomszéd Éva s.k.
bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő